

ಅಂಕ-ಉದ್ಯೋಗ: ಎತ್ತಣಿಂದೆತ್ತಣ ಸಂಬಂಧ?

ಒಂದೆಡೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಪೋಷಕ ಸಮೂಹವು ಅಂಕಗಳ ಜಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಅಂಕಗಳ ನಿರರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ವರದಿಯಾಗಿವೆ. ಇವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆಯೇ ಯುವಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸುವಂತಹ ವಿಚಾರ.

ನರೇಗಾ ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರರು

ಹಣ, ಅಂತಸ್ತು, ಪ್ರಭಾವ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡು 'ಸ್ವರ್ಗ' ಸೀಮೆಯಾಗಿ ಕಂಡರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಜಿಗ ಪಡುವಂತಹದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಹೇಗೋ ಬೆಳಗಬಲ್ಲರು. ಕುಟುಂಬದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇ ಅವರ ಬದುಕಿಗೆ ಏಣಿಯಾಗಿ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಚೈತನ್ಯ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ, ಗ್ರಾಮೀಣರಿಗೆ, ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದಿ ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಭೆ, ಅಂಕಪಟ್ಟಿಯೊಂದರ ಆಧಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಲು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂಬುದು ವಿಷಯಾಸದ ಸಂಗತಿ.

ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಪಡೆದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತರಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಕೆರೆ ಹೊಳೆಗಳ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಸುದ್ದಿಯೊಂದು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊವಿನಹಡಗಲಿಯಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಪೋಷಕ ಸಮೂಹವು ಅಂಕಗಳ ಜಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಅಂಕಗಳ ನಿರರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ವಿದ್ಯಮಾನ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ಯುವಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸುವಂತಹ ವಿಚಾರ.

ಬದುಕಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಭದ್ರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ನೈಜ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಮುರುಟಿ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತಿಗೂ ಕೊಡುಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮನಸ್ಸುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಅಂದರೆ ಕಾಯಂ ಉದ್ಯೋಗವೇ ಆಗಬೇಕೆಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯೇ ಬೇಕು ಎಂದೇನಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸಹಕಾರಿ ಒಕ್ಕೂಟಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಬಹುದು. ಅದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಊನ.

ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಬಂದೂ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯದೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದವರದು ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯಥೆಯಾದರೆ, ಅದೇ ಅಂಕ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಇಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯಮಾನಕ್ಕೂ ಅದೇ ಜಿಲ್ಲೆ ಮೂಕಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊಟ್ಟೊಂದಿನ 'ಇಂದು' ಕಾಲೇಜಿನ ಕಲಾ ವಿಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಅಂಕ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿಗಾಗಿ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ಹಿಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಟಾಪರ್ಸ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಅಷ್ಟೂ ಮಂದಿ ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಐಎಎಸ್, ಕೆಎಎಸ್‌ನಂತಹ ಉನ್ನತ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಸೇರುವ ಬಯಕೆ ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರ ಕನಸಿನ ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಬಡತನ ಎಂಬ ಬೇಗೆ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುರಿದಿದೆ.

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿವಂತಿಕೆಗೂ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವು ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕ ಗಳಿಸಿದರೂ ಓದು ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಲವರಿಗೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದಿ, ಉನ್ನತ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸಿಗದೆ ಕೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ. ಇವು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಾರೂಢರು ಗ್ರಹಿಸದಿದ್ದರೆ, ದೀರ್ಘಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಸಬಲೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಪ್ರಮಾಣವು 2017-18ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 6.1ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಇದು, ಈ ಹಿಂದಿನ 45 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟ ಎಂದು 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಸರ್ವೆ ಆಫೀಸ್' ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ವರದಿ (ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಿಲ್ಲ). ಆದರೆ, ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಸೋರಿಕೆಯಾಗಿವೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ, ಇಂತಹ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯದ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಆಳುವ ವರ್ಗ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ನೀತಿ-ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತು ಸಿಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಈಗ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಸಮಾಜದ ಹೆಗಲೇರಿದೆ.

■ ಎನ್. ಉದಯಕುಮಾರ್